A.24 Kinh Kiên Cố

Kinh Trường A-Hàm (VNC PHVN, 2022)

24. KINH KIÊN cố Tôi nghe như vầy: Một thời, đức Phật cùng đông đủ một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo, đều tru tại rừng Ba-bà-lợi-am-thứ thuộc thành Na-nan-đà. Lúc bấy giờ, có ông trưởng giả tên Kiên cố đi đến chỗ đức Phật, đảnh lễ dưới chân Ngài và ngôi xuống một bên. Khi ây, trưởng giả Kiên Cô bạch đức Phật rằng: Lành thay, đức Thế Tôn, cúi mong Ngài hãy dạy bảo cho các vị Tỳ-kheo, kể từ hôm nay trở đi, nếu có gặp Bà-la-môn? trưởng giả hay cư sĩ nào đến, nên vì họ mà hiện ra pháp của bậc Thượng nhân là Thần túc thông! Đức Phật bảo: Này Kiên cố, Ta quyết không bao giờ dạy cho các vị Tỳ-kheo vì Bà-la- môn, trưởng giả hay cư sĩ mà hiện ra Thần túc thông, pháp của bậc Thượng nhân vậy. Nhimg Ta chỉ dạy cho các đệ tử nên ở nơi thanh vắng, yên lặng tư duy vê đạo lý. Nêu có công đức nào nên tự che giâu nhưng có lôi lâm nào thì phải tự mình bày tỏ, sám hối. Lúc đó9 trưởng giả Kiên cố lại bạch đức Phật: Cúi mong đức Thế Tôn hãy dạy bảo cho các vị Tỳ-kheo, nếu có gặp Bà- la-môn, trưởng giả hay cư sĩ nào đến thì nên vì họ mà hiện ra Thần túc thông, pháp của bậc Thượng nhân! Đức Phật lại bảo: Này Kiên cố, Ta quyết không bao giờ dạy cho các vi Tỳ-kheo vì Bà-la- môn, trưởng giả hay cư sĩ mà hiện ra Thần túc thông, pháp của bậc Thượng nhân. Nhung Ta chỉ dạy cho các đệ tử nên ở nơi thanh văng, yên lặng tư duy vê đạo lý. Nếu có công đức nào nên tự che giấu nhưng có lỗi lầm nào thì phải tự mình bày tỏ, sám hối. Lúc đó, trưởng giả Kiên cố lại bạch đức Phật: Riêng tôi đôi với pháp Thượng nhân thì không có điêu chi còn phải nghi ngờ nhưng ở thành Na-nan-đà này, đất nước phì nhiêu và an lạc, nhân dân đông r ĩ \ đúc, nêu như ở nơi đây mà hiện ra Thân túc thông thì chác có nhiêu lợi ích. Hơn nữa, đức Phật và đại chúng lại dễ hướng dẫn và hóa độ.

326 KINH TRƯỜNG A-HÀM

Đức Phật lại bảo Kiên cố: Ta quyết không bao giờ dạy cho các vi Tỳ-kheo9 vì Bà-la-môn, trưởng giả hay cư sĩ mà hiện ra Than túc thông, pháp của bậc Thượnệ nhân. Nhưng Ta chỉ dạy cho các đệ tử nên ở nơi thanh vắng, yên lặng tư duy vê đạo lý. Nếu có công đức nào nên tự che giấu nhưng có lỗi lầm nào thì phải tự mình bày tỏ, sám hối. Vì sao? Vì có ba loại thần thông. Thế nào là ba? Một là Thần túc thông, hai là Quán sát Tha tâm thông, ba là Giáo giới thần thông. Này trưởng giả, thế nào gọi là Thần túc? Vị Tỳ-kheo tập luyện theo phép thần túc vô lượng, có thể từ một thân biến ra vô số thân; vô số thân hợp lại một thân, hoặc đi xa, đi gần, đi qua núi, đi dưới sông, đi xuyên qua đá, qua vách, đều được tự tại, không bị ngăn ngại, không khác gì đi giữa hư không, hoặc ngồi kiết-già giữa hư không, như chim bay, đi ra đi vào trong đất như ở trong nước, đi trên mặt nước cũng như đi trên đất liền, hoặc thân tuôn ra khói lửa như đám cháy lớn, hoặc lấy tay rờ mặt trời, mặt trăng, hoặc đứng cao đen trời Phạm thiên. Nêu có những vị cư sĩ, trưởng giả nào đem lòng tin, khi trông thấy vị Tỳ-kheo ấy hiện ra vô lượng thần túc như đứng cao đến trời Phạm thiên, liền đi đến chỗ những vị cư sĩ, trưởng giả khác chưa có lòng tin mà nói với họ như sau: "Tôi thấy các vị Tỳ-kheo hiện ra vô lượng thần túc, hoặc đứng cao đến trời Phạm thiên." Bấy giờ, những vi cư sĩ,

trưởng giả chưa có lòng tin đó mới bảo những vi có lòng tin rằng: "Tôi nghe thần chú Cù-la cũng có thể biến hiện vô lượng thần túc, đứng cao đến trời Phạm thiên như vay." Đức Phật lại bảo: Này trưởng giả Kiên cố, kẻ chưa có lòng tin đó nói như thế, há không phải là lời hủy báng hay sao? Kiên Cố bạch đức Phật: Đó thật là lời hủy báng. Đức Phật dạy: Nàỵ Kiên cố, chính vì lẽ đó mà Ta không dạy các vị Tỳ-kheo hiện thần thông biến hóa. Ta chỉ dạy cho các đệ tử nên ở chỗ thanh vắng, yên lặng tư duy về đạo lý. Nêu có côĩiệ đức nào nên tự che giâu nhưng có lôi lâm nào thì phải tự mình bày tỏ, sám hoi. Này trưởng giả, như vậy tức là các vị Tỳ-kheo của Ta hiện thần thông vậy. Này Kiên cố, thế nào là Quán sát tha tâm thần túc? Là khi các Tỳ-kheo hiện vô lượng quán sát thần túc, quán thấy được cái tâm suy nghĩ các pháp của tất cả chúng sanh, dù cho sâu kín cũng đêu biết rõ. Khi đó, nếu có những vi trưởng giả hay cư sĩ đem lòng tin, khi thấy các vị Tỳ-kheo hiện vô lượng quán sát thần túc, quán thấy được các tâm suy nghĩ các pháp của chúng sanh khác, dù sâu kín cũng biết rõ, liền đến các vi trưởng giả, cư sĩ chưa có lòng tin mà nói với họ rằng: "Tôi thấy các Tỳ-kheo hiện vô lượng quán sát thần túc, quán thấy được cái tâm suy nghĩ các pháp của các chúng sanh, dù sâu kín đến đâu cũng đều biết

r6." Những vị trưởng giả, cư sĩ không có lòng tin nghe những vị này nói như thế, liền sanh tâm hủy báng và nói: 'Tháp thần chu Càn-đà-la, cũng có thể quán sát được rõ tâm niệm của người, dù sâu kín cũng đều hiểu rõ duve." Này trưởng giả, đó chẳng phải là lời hủy báng hay sao? Kiên Cố bạch đức Phật: Bạch đức Thế Tôn, đó thật là lời hủy báng vậy!

Đức Phật dạy: Chính vì lẽ đó mà Ta không dạy các vị Tỳ-kheo hiện thần thông biến hóa. Ta chỉ dạy đệ tử nên ở chỗ thanh vắng, yên lặng tư duy về đạo lý. Nếu có công đức nào nên tự che giấu nhưng có lỗi lầm nào thì phải bày tỏ, sám hối. Như thế, này trưởng giả, đó chính là chỗ mà các Tỳ-kheo của Ta hiện Quán sát tha tâm thần túc vậy. Này Kiên cố, thế nào gọi là Giáo giới thần thông? Nếu Như Lai, Chí Chân, Đẳng Chánh Giác xuất hiện ở đời, đầy đủ mười hiệu, Ngài đã tự chứng ngộ giữa hàng trời, người, ma, hoặc thiên ma, Sa-môn, Bà-la-môn; đồng thời Ngài đã vì họ mà thuyết pháp, chỗ đầu, chỗ giữa và chỗ cuối, nghĩa lý thanh tịnh, Phạm hạnh đầy đủ, nếu có những vi cư sĩ, trưởng giả nào nghe xong, có được lòng tin, khi tin rồi, quán sát và tự nghĩ: "Ta không nên ở nhà, vì ở nhà thì bi liên hệ trói buộc, không thanh tịnh đe tu Phạm hạnh, tốt hơn ta nay nên cạo bỏ râu tóc, mặc ba pháp y, xuất gia tu đạo, đủ các công dức, cho đến thành tựu Tam minh, diệt trừ tối tăm, phát sanh ánh sáng của đại trí." Vì sao? Vì nhờ tinh cần, thích ở một mình nơi thanh vắng, chuyên niệm không quên nên được kết quả như thế. Này Kiên cố, đó chính là Giáo giới thân thông mà các Tỳ-kheo của Ta thường hiện vậy. Bấy giờ, trưởng giả Kiên cố bạch đức Phật rằng: -Có vị Tỳ-kheo nào được thành tựu cả ba thứ thần thông đó chăng? Đức Phật bảo: v. . _ Này trưởng giả, Ta không nói có nhiêu vị Tỳ-kheo thành tựu cả ba thứ thân thông ây. Nhưng này trưởng giả, trong chúng này có nhiêu vi Tỳ-kheo tư suy nghĩ: "Thân tứ đại này như đât5 nước, gió, lửa này do đâu mà diệt hn?" Nghĩ thế, vị Tỳ-kheo đó thoạt hiện đến cõi trời, đến

nơi của Tứ Thiên Vương mà hỏi: "Thân tứ đại đất, nước, gió, lửa này do đâu mà diệt hẳn?" Này trưởng giả, Tứ Thiên Vương đáp với vị Tỳ-kheo: "Tôi không biết tứ đại do đâu mà diệt hẳn nhimg trên tôi có vị trời tên là Đao-lợi, vi diệu bậc nhất, có đại trí tuệ. Vị ấy có thể biết được tứ đại do đâu mà diet." Vị Tỳ-kheo ây nghe xong, thoạt hiện đên cõi trời, đên cõi Đao-lợi mà hỏi chư thiên: "Tứ đại của thân này gồm đất, nước, gió, lửa do đâu mà diệt hẳn?" Vi trời Đao-lợi đáp: "Tôi không biết được tứ đại do đâu mà diệt hẳn. Nhưng, trên tôi lại có vị trời tên là Diệm-ma, vi diệu đệ nhất, có đại trí tuệ, có thể biết được điều d6."

Vị Tỳ-kheo liền đi đến hỏi và được đáp: "Tôi không biết duve." Cứ như thế, lần lượt đi đến trời Đâu-suất, Hóa Tự Tại, Tha Hóa Tự Tại và vi nào cũng đáp: "Tôi không biết được, tứ đại do đâu mà diệt. Nhưng trên chúng tôi còn có vị trời vi diệu đệ nhất, có đại trí tuệ, tên là Phạm-ca-di. Vị trời ấy, có thể biết được tứ đại do đâu mà diệt hẳn.,, Vị Tỳ-kheo ấy liền theo đường Phạm thiên mà đi đến Phạm thiên và hỏi: "Bốn đại của thân này do đâu mà diệt han?99 Vị Phạm thiên ấy đáp: "Tôi không biêt được tứ đại do đâu mà diệt han. Nhung có vi Đại Phạm Thiên vương, không ai sánh băng, thông lãnh cả ngàn thê giới, giàu sang quyên quý, rát tự tại, có thể tạo ra muôn loài, là cha mẹ của chúng sanh, chỉ có ngài mới biết được tứ đại do đâu mà diệt hẳn.,^ Này trưởng giả, vi Tỳ-kheo đó liền hỏi: "Vị Đại Phạm vương ấy nay ở dâu?" Phạm thiên đáp: "Tôi cũng không biết hiện giờ Đại Phạm ở đâu. Nhưng theo tôi nghĩ thì ngài sẽ xuất hiện bây gi&!" Quả thực không bao lâu bỗng thấy Đại Phạm Thiên vương xuất hiện. Vị Tỳ-kheo liền đến hỏi: "Thua ngài, thân tứ đại, đất, nước, gió, lửa này do đâu mà diệt hẳn?,, Đại Phạm thiên đáp: "Ta là Đại Phạm thiên, không ai sánh bằng, thống lãnh cả ngàn thế giới, giàu sang quyền quý, rất tự tại, có thể tạo ra muôn loài, là cha mẹ của tất cả chúng sanh.,, Vị Tỳ- kheo nói: "Tôi không hỏi việc đó, tôi chỉ hỏi tứ đại là địa, thủy, hỏa, phong do đâu mà diệt hẳn?" Này trưởng gi vị Đại Phạm thiên cũng vẫn đáp: "Ta là Đại Phạm thiên . r 2 c không ai sánh băng, cho đên có thê tạo ra muôn loài, là cha mẹ của tát cả chúng sanh.,, Vi Tỳ-kheo lại hỏi: "T6i không hỏi điều đó, tôi chỉ hỏi tứ đại do đâu mà diệt hẳn th6i?" Này trưởng giả? vị Đại Phạm Thiên vương đáp ba lần như thế nhưng vẫn , ĀJ. n , M • A 1•A 1 9 ỉ , không đáp được câu hỏi của Tỳ-kheo ây là tứ đại do đâu mà diệt han. Lúc đó, Đại Phạm thiên mới năm tay mặt của vị Tỳ-kheo ây dân tới chô văng và nói: "Này vị Tỳ-kheo, hiện nay, các Phạm thiên đều tôn ta là người có trí tuệ bậc nhất, không điều chi chẳng biết nên ta không thể trả lời với ngươi rằng ta không thấy, không biết tứ đại do đâu mà diệt hẳn, vả lại, ngươi thật là quá dốt nát, đã bỏ đức Như Lai mà tìm đên chư thiên đê hỏi việc này. Ngươi nên trở lại hỏi đức Thế Tôn về việc này, đức Phật dạy như thế nào, ngươi hãy khéo léo thọ trì như vậy. Hiện nay, đức Thế Tôn đang ngự tại vườn ông cấp Cô Độc, nước Xá-vệ. Ngươi hãy mau đến đó hỏi di!" Này trưởng giả, khi ấy vi Tỳ-kheo từ trên cõi Phạm thiên bỗng nhiên biến mất, nhanh như thời gian người lực sĩ co duỗi cánh tay, hiện đến vườn ông cấp Cô Độc, rừng Kỳ-đà thuộc nước Xá-vệ. Sau đỏ, tiến đến chỗ Ta ngự, cúi đầu đảnh lễ và ngồi xuống một bên, đồng thời thưa: "Bạch đức Thế Tôn, nay tứ đại, đất, nước, lửa, gió này do đâu mà diet?" Khi ấy, Ta bảo: "Này Tỳ-kheo, ví như người lái buôn mang con chim ưng vào bể rồi thả

di, nó bay giữa hư không,

24. KINH KIÊN cố 329

khắp cả bốn hướng Đông, Tây, Nam, Bắc nếu như chim ưng gặp đất liền, nó đáp xuông, nêu như không gặp đát liên, nó sẽ bay trở lại đáp vào thuyên. Này Tỳ-kheo? ông nay cũng như thế, đi cho đen Phạm thiên đe hỏi ý nghĩa ấy nhưng cuối cùng không thành tựu, thế rồi cũng trở lại hỏi Ta. Nay Ta sẽ chỉ dạy cho ông hiểu nghĩa đỏy Tức thì, đức Phật nói bài kệ như sau: Do đâu không tứ đại, Đát, nước, gió, lửa diệt? Do đâu không thô tế, Và dài vắn tốt xấu? Do đâu không danh sắc Diệt hẳn, không dư thừa? Nên đáp: Thức vô hình, Vô lượng tự sáng soi, Thức diệt, bốn đại diệt, Thô tế, tốt xấu diệt. Nếu như danh sắc diệt, Thức diệt, tất cả diệt. Khi nghe bài kệ này xong, trưởng giả Kiên cố bạch đức Phật: -Kính bạch đức Thế Tôn, vi Tỳ-kheo đó tên gì? Và làm thế nào để nhớ? Đức Phật bảo trưởng giả: Vị Tỳ-kheo ấy tên A-thất-dĩ và hãy ghi nhớ như the! Bấy giờ, trưởng giả Kiên cố nghe đức Phật dạy xong, hoan hỷ phụng hành.

"'ộ

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.